

CRNA GORA
VRHOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO
Ts.br.207/15
Podgorica, 09.06.2016.godine
VV/JĐ

Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca, na osnovu čl.41 st.3 Zakona o državnom tužilaštvu ("SL.list CG" br.11/2015 i 42/2015) i čl.4 Poslovnika o radu, odlučujući po inicijativi branioca okrivljenih I.V. i Z.M. advokata za utvrđivanje da li je ponašanje državnog tužioca, , rukovodioca Višeg državnog tužilaštva i državnih tužilaca u Višem državnom tužilaštvu u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca, na sjednici održanoj 09.06.2016.godine, donijela je

ODLUKU

državni tužilac, , rukovodilac Višeg državnog tužilaštva i državni tužioci u Višem državnom tužilaštvu, svojim ponašanjem nijesu učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca, naznačenu u Inicijativi za utvrđivanje povrede Etičkog kodeksa državnih tužilaca Ts.br.207/15 od 17.10.2015.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Branilac okrivljenih I.V. i Z. M., advokat podnio je inicijativu od 17.10.2015.godine za utvrđivanje da li je ponašanje državnog tužioca, , rukovodioca Višeg državnog tužilaštva u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

U inicijativi je navedeno da su: državni tužilac, rukovodilac Višeg državnog tužilaštva i državni tužioci u Višem državnom tužilaštvu, učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca, na način što su u predmetu po krivici I.V. i Z.M, obojice iz Tivta, zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, više mjeseci odbijali da izvrše radnje iz njihove nadležnosti u pravcu blagovremenog izvodjenja dokaza saslušanjem vještaka finansijske struke i vještaka poljoprivredne struke, pribavljanjem spisa upravnih predmeta Republičkog zavoda za imovinskopravne poslove – Odjeljenja za katastar i imovinskopravne poslove t br.04/2-Up-127 od 01.05.1995.godine i br.03/2-Up -

280 od 14.11.1995.godine, te što nijesu odustali od gonjenja usled apsolutne zastarjelosti krivičnog gonjenja. Takodje, prema inicijaviti, u ovoj krivičnoj stvari sudio je stvarno nenadležan sud, na što navedeni državni tužioci nijesu reagovali, čime se dovodi u sumnju povjerenje u njihov zakonit i nepristrasan rad. Osim toga, Državno tužilaštvo za svoju optužbu nije pribavilo valjane dokaze kojima bi se rasvijetlilo činjenično stanje, niti je uvažen zahtjev branioca okrivljenih za izuzeće državnog tužioca, , jer je kao predsjednik vijeća – sudija suda Crne Gore u istoj krivičnoj stvari postupao u predmetu, u kojima su donijete odluke o ukidanju presuda Višeg suda kojima su okrivljeni I.V. i Z.M, oslobadjani od optužbe.

Radi ocjene i odluke po inicijativi, izvršen je uvid u spise predmeta Višeg državnog tužilaštva i spise predmeta i utvrđeno kako slijedi:

Viši sud, kao drugostepeni, u krivičnom predmetu okrivljenih I.V. i Z.M, zbog krivičnog djela-zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po žalbama okrivljenog Z.M i branioca okrivljenog I.V., advokata, nakon održanog glavnog javnog pretresa od 07.04.2011.godine u prisustvu zamjenika Višeg državnog tužioca, dana 13.04.2011.godine donio je i javno objavio presudu kojom su uvažane žalbe branioca okrivljenog I.V. i okrivljenog Z.M i preinačena presuda Osnovnog suda, na način što su okrivljeni I.V. i Z.M oslobodjeni od optužbe kojom je predstavljeno da su, i to

“1) okrivljeni I.V. u svojstvu službenog lica- sekretara, iskoristio svoj službeni položaj u namjeri da pribavi protivpravnu imovinsku korist i prekoračio granice svog službenog ovlašćenja na način što je sačinio rješenje br. 04/02-UP-127 od 01.05.1995.godine, a da za to nije imao ovlašćenje, kojim rješenjem je vraćeno zemljište iz društvene svojine –čest. zem. 272 i 273/1 KO, navodnom vlasniku koji je nepokretnost nakon uknjižbe odmah prodao R. I., da bi na isti način donio rješenje broj 3/2-UP-280 od 14.11.1995.godine, gdje je zemljište- čest.zem. 3058/3, vraćeno navodnom vlasniku koja je nepokretnost odmah nakon neosnovane uknjižbe, prodala, a da vlasnici nijesu imali valjani dokaz o pravu vlasništva, pa je tako sačinjena rješenja sa lažnim sadržajem dao na potpis drugookrivljenom Z.M. , a koje nepokretnosti su omogućile pomenutim licima pribavljanje imovinske koristi u iznosu od 571.307,32 eura, koja imovinska korist je velikog obima.

-čime bi izvršio krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore;

2) okrivljeni Z.M. u svojstvu službenog lica- načelnika Odjeljenja za katastar SO, iskorišćavanjem svog službenog položaja i ovlašćenja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, u namjeri da, pribavi protivpravnu imovinsku korist velikog obima, potpisao i službenim pečatom ovjerio rješenje br.3/2-UP-280 od 14.11.1995.godine i rješenje br.04/2-UP-127 od 01.05.1995.godine, koja rješenja se odnose na povraćaj gradskog gradjevinskog zemljišta čest. zem. 272 i 273 /1 KO i čest. zem. 3058/3 KO, koja rješenja je prethodno sačinio prvookrivljeni tako da je iste i pored toga što je znao da se takva rješenja ne mogu sačiniti i da ista ne sadrže vjerodostojne podatke, svjestan da se po osnovu ovih rješenja mogu uknjižiti kao vlasnici u cjelini i iste je ovjerio i istima pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 571.307,32 eura koja vrijednost je velikog obima.

-čime bi izvršio krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore”.

Sud Crne Gore u ovom krivičnom predmetu, odlučujući po žalbi Osnovnog državnog tužilaštva, dana 24.10.2011.godine donio je rješenje kojim je uvažio žalbu Osnovnog državnog tužilaštva, ukinuo presudu Višeg suda i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Viši sud u ponovnom postupku, nakon održanog glavnog pretresa, donio je presudu, kojom je uvažio žalbu branioca okrivljenih i preinačio presudu Osnovnog suda i okrivljene I.V. i Z. M. oslobodio od optužbe za krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Protiv navedene presude Osnovno državno tužilaštvo ponovo je izjavilo žalbu sudu Crne Gore.

Sud Crne Gore dana 10.06.2013.godine donio je rješenje kojim je uvažio žalbu Osnovnog državnog tužilaštva i ukinuo presudu Višeg suda i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovnom postupku Viši sud, nakon održanog glavnog pretresa, dana 24.11.2015.godine donio je presudu kojom je odbijena optužba protiv okrivljenih Z.M. i I.V. zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, usled zastarjelosti krivičnog gonjenja.

Prema sadržini spisa predmeta, nesumnjivo je utvrđeno da državni tužilac, u navedenoj krivičnoj stvari nije postupao kao državni tužilac. Sjednica državnog tužilaštva, na osnovu čl.43 st.3 Zakonika o krivičnom postupku, dana 06.10.2015.godine, donijela je rješenje kojim je odbacila zahtjev branioca okrivljenih I. V. i Z.M., advokata za izuzeće državnog tužioca od postupanja u predmetu Višeg suda.

Branilac okrivljenih I.V. i Z. M., advokat, takodje, 05.10.2015.godine podnio je zahtjev za izuzeće rukovodioca Višeg državnog tužilaštva od postupanja u predmetu Višeg suda po krivici I.V. i Z.M, zbog krivičnog djela-zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. U zahtjevu je, u bitnom, tvrdio da rukovodilac Višeg državnog tužilaštva, i pored nekoliko predstavki okrivljenih i njihovog branioca, nije preduzimala nijednu konkretnu radnju iz svoje nadležnosti da spriječi nezakonitosti u ovom predmetu, dok se u odnosu na postupajućeg zamjenika tužioca ističe da na glavnom pretresu nije preduzimala radnje koje je po zakonu obavezna da preduzme, odnosno da nije predložila novo finansijsko vještačenje, da se protivila predlogu odbrane da se izvedu određeni dokazi i da nije, zbog zastarjelosti, odustala od daljeg krivičnog gonjenja okrivljenih. Dalje je u zahtjevu navedeno da ove okolnosti, sa objektivnog stanovišta, izazivaju sumnju u nepristrasnost i ostalih zamjenika višeg državnog tužioca, čije se izuzeće traži. Dakle, u zahtjevu su u osnovi iznijete tvrdnje koje su ponovljene u inicijativi Komisiji za Etički kodeks državnih tužilaca.

Državno tužilaštvo, odlučujući po zahtjevu za izuzeće, pribavilo je izjave rukovodioca Višeg državnog tužilaštva i zamjenika Višeg državnog tužioca koja je postupala u navedenoj krivičnoj stvari pred Višim sudom, izvršilo uvid u spise predmeta i utvrdilo da je zamjenik Višeg državnog tužioca, sada državni tužilac u

Višem državnom tužilaštvu u konkretnom slučaju postupala u svemu u skladu sa svojim zakonskim obavezama i ovlašćenjima i da nije učinila bilo kakve propuste u radu koji bi izazvali sumnju u njenu nepristrasnost, pa samim tim ne postoje ni propusti u radu rukovodioca Višeg državnog tužilaštva. U odnosu na zamjenike Višeg državnog tužioca, sada državne tužioce, zahtjev za njihovo izuzeće bio je u cjelosti neosnovan, jer isti nijesu postupali u predmetu Višeg suda.

Nakon ocjene utvrđenog činjeničnog stanja, Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca, na osnovu čl.41 st.3 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015 i 42/2015) i čl.4 Poslovnika o radu, utvrdila je da državni tužilac, , rukovodilac Višeg državnog tužilaštva i državni tužioci u Višem državnom tužilaštvu, svojim ponašanjem nijesu učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca, naznačenu u Inicijativi za utvrđivanje povrede Etičkog kodeksa državnih tužilaca Ts.br.207/15 od 17.10.2015.godine.

Na osnovu izloženog činjeničnog stanja, riješeno je kao u izreci odluke.

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Hakija Lješnjanin
